

John Keats: Σε μια Ελληνική υδρία

ΕΠΟΠΤΕΙΑ

Ζώντας ανάμεσα στα ερείπια

<https://epopteia.gr/134/keats-se-mia-elliniki-ydria/>

Μετ. Β. Καραμάνος. Από το περ. «Καινούρια Έποχή», Άνοιξη 1960

[...]

Τούτοι πού για θυσία πᾶν ποιοὶ νὰ 'ναι; Ἦ Ίερέα,
σὲ ποιὸ χλωρὸ βωμὸ ὀδηγᾶς αὐτὸ τὸ νιὸ δαμάλι
μὲ τὰ μεταξωτὰ πλευρά, πού ἔχουν στεφάνια βάλει,
ὅπου βογγᾷ, λὲς μείρεται τὴν ὥρα τὴ μοιραία;
Ποιὰ πόλη σὲ βουνὸ χτιστὴ κὰν σ' ὄχτο ἢ σ' ἀκρογιάλι
μ' ὀλόρτη μιὰν ἀκρόπολη σὲ εἰρηνεμένους τόπους
τὴν ἱερὴ τούτην αὐγὴ στέκει ἄδεια ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους;
Καί, ὦ πόλη, πάντοτε ἢ σιγὴ θὰ σέρνεται ἢ μεγάλη
στοὺς δρόμους σου, μήτε ψυχὴ καμιὰ θὲ νὰ γυρίσει
τὸ πῶς μένεις πανέρημη ποτές ν' ἀνιστορήσει.

Χαῖρε, ἀττικὸν ἐνσάρκωμα! ὠραῖα ἀρμονισμένο
μὲ τῶν μαρμάρινων ἀντρῶν καὶ παρθένων τὴ γέννα
μὲ καλοσκάλιστα κλαδιὰ καὶ χόρτα πατημένα.

Σ' ἄκρη, σὰν νὰ ἔσουν τὸ ἄπειρο, στὴ σκέψη σου δὲ βγαίνω,
βουβὴ μορφὴ. Ἄσμα βοσκοῦ σὲ παγωμένα στήθια!
Τὰ γηρατιὰ τὴ γενιὰ τούτη σὰ φᾶν, θὰ μένεις
καὶ σ' ἄλλων μέσα συμφορὲς παρηγοριά, σὰν κραίνεις
φίλος πάντα στὸν ἄνθρωπο: «ἡ ὀμορφιά εἶναι ἀλήθεια
κ' ἡ ἀλήθεια εἶναι ἡ ὀμορφιά». Μονάχα αὐτὸ προκάνει
νὰ μάθει ὁ ἄνθρωπος στὴ γῆς κι αὐτὸ νὰ μάθει φτάνει.